

meget betydelig, en Tilvirkning, som har antaget store Dimensioner her i Landet. Udførselen af Hvedemel er enkelte Aar naaet op til over hundrede Millioner Pund; i det sidste Aar, 1884, er Overskudsudførselen af Hvedemel nogle og halvhjerdstindstve Millioner Pund. Denne Forarbejdning af Hvedemel til Udførselsartikel er altsaa en meget betydelig Virksomhed, som det forekommer mig, at det vilde være en Uret at tilintetgjøre ved en Told-sats paa Hvede, hvilken jo kunde virke til væsentlig Fordyrelse af Naamaterialet, som Møllerne bruge, hvortil jo kommer, at Hvede ikke har samme Betydning for Danmarks Landbrug i alle Egne. Det er som bekendt kun enkelte Egne af Landet, der fortrinnsvis producere Hvede, hvorimod Hvede i andre Egne af Landet er saa at sige ukjendt. For Rugens Bedkommende stiller Forholdet sig væsentlig anderledes. Indførselen af Rug overstiger i Gjennemsnittet af Aarene ikke ubetydelig Udførselen, og for det sidste Aar, 1884, er der af Rug indført 270,000 Tdr. mere, end der er udført. Deraf kan man naturligtvis ikke drage den Slutning, at Landet ikke er i Stand til at brodføde sig mere. Som bekendt bruges jo ikke ubetydelige Mængder af Rug til Andet end til Brød; der udføres betydelige Kvantiteter Rug navnlig i de sidste Aar, hvor Priserne have været saa lave. En Told paa Indførselen af Rug vilde efter al Sandsynlighed bidrage ikke Lidet til at forhøje Prisen paa Rug, men det forekommer mig, at der er overveieende Betænkelighed ved — jeg vilde i alt Fald ikke foreslaa det — at lægge Told paa det Kornstof, som er Hovednæringsmidlet for Befolkningen i Landet, under saadanne Forhold som de nuværende, hvor selvfølælig de Smaa lide med de Store. Naar Produktionsvirksomheden i Landet lider, lider jo hele Befolkningen. Hvad endelig Havre og Blandkorn angaar, ere de som bekendt ikke nogen Artikel, der paaregnes væsentlig som Salgskorn. Det er jo af de Varer, som Landmanden betragter som nærmest bestemte til at fortæres paa Stedet ligesom Hø, Halv og Kær.

Med Hensyn til Forslaget om at formindste Afgiften paa indenlandsk Sukker maa jeg endnu bemærke, at det forekommer mig kun at være en Skyldstjærelse af Billighedens Krav, at man samtidig nedfætter Toldafgiften for Indførselen af vort eget Kolonialsukker, af vestindisk Sukker. Naar man gjør det i Danmark tilvirkede Sukker billigere ved Nedføttelsen af Afgiften, kan der næppe være Tvivl om, at det ogsaa maa virke paa Kolonialsukkeret og vanskeliggjøre Afsetningen af dette her, og at det altsaa

kun er billigt lige overfor Kolonialsukkeret, at der findes en Nedføttelse Sted i Toldafgiften. Den har jeg foreslaaet sat til de samme 8 pCt., som findes i et af mig i Fjor i Rigsdagen fremsat Forslag.

Vil man spørge om den finantsielle Virkning for Statskassen af de af mig nu nævnte Forandringer i Toldafgiften og i Alkisen af indenlandsk Sukker, vil jeg tilstaa, at det for mig er umuligt at anfille en Beregning, som kan gjøre Fordring paa blot tilnærmelsesvis Rigtighed, da det jo vil bero paa, hvorvidt den foreslaaede Toldafgift af Mais og Byg vil holde fremmede Mais og Byg ude, eller i hvilken Grad den vil holde dem ude, og det for Sukkerets Bedkommende vil bero paa, om Nedføttelsen i Afgiften vil foranledige et større indenlandsk Forbrug af dansk Sukker og dermed en mindre Indførsel af fremmede toldpligtigt Sukker, som betaler den højere Afgift. Et kan man imidlertid sige med Bestenhet, og det er, at Tolden paa Mais vil forøge Statskassens Indtægter, derom kan der ikke være nogen Tvivl. Vedbliver Mais at gaa ind ligesom tidligere, vil det give en Told af 6—700,000 Kr. maaske, og dersom Mais bliver borte, vil Vorendriaafgiften komme til at voge med omtrent 300,000 Kr. Det er altsaa uundgaaeligt, at Bestemmelsen om Mais maa bringe Statskassen en ikke ubetydelig forøget Indtægt, og lige saa sikkert er det, at Forslaget om Nedføttelsen af Afgiften af indenlandsk Sukker maa formindste Statskassens Indtægter. Dersom Forbruget af indenlandsk Sukker her i Landet bliver det samme som tidligere, vil Nedgangen i Statsindtægterne derigjennem blive henved 170,000 Kr., og dersom vestindisk Sukker indgaar i samme Kvantitet som tidligere, vil Tabet paa det blive omtrent 30,000 Kr. Altsaa vil der resultere et paaviesligt Tab af 200,000 Kr., som vel godt kan stige meget betydeligt, dersom udenlandsk Sukker i nogen væsentlig Grad fortrænges af det indenlandsk Sukker i den indenlandsk Konsum. I Tilfælde af at Mais og Byg indgaar i samme Kvantitet, som de ere indgaaede i det sidste Aar 1884, vil den samlede Toldafgift deraf blive en rund Million, det tror jeg nu imidlertid, man med temmelig Sikkerhed kan sige, at det vil blive Tilfældet. Som allerede bemærket maa i hvert Tilfælde en forøget Statsindtægt resultere af Toldbestemmelsen om Mais og Byg. Der er jo nu ikke nogen Anledning til overhovedet at søge forøgede Statsindtægter for Tiden; det kræver vor finantsielle Stilling paa ingen Maade; der kunde vel snarere være Anledning til fra